

A cup of coffee with the best Belgian female golfer of the moment: Manon De Roey.

(Dutch version below)

No coffee with Thomas Pieters this week, but a date with another rising talent. Exclusively to our Wampions, we speak to Manon De Roey who is having the best year of her career to date. She is 28 years old and plays on the Ladies European Tour. She jumped 200 spots on the world ranking in one year. With two more tournaments to go, she's currently 25th in the European Order of Merit.

We meet Manon at Le Pain Quotidien near the city theater and the Vogelmarkt in Antwerp. For a lady who hits the ball 300 yards, she's remarkably short.

"Efficiency is more important than size.", she smiles. And we're off to a conversation about her successful 2019 year.

MANON: The year before wasn't bad either. I've had my tour card for two years now, and I'm pretty safe for next year too. I compete against the best in Europe and this is where I belong. But I feel I can do better. The season is not over yet with events in Spain and India approaching soon.

WAMP: How important are those two tournaments for you?

MANON: It's always nice to be climbing the rankings, as this gets you invites to more tournaments, which is necessary because there aren't that many for women in Europe. And I want to play majors. A win in India or Spain would allow me to play the British Open. Last year I missed it by one shot. *(Sighs)*

WAMP: You've always been a promising player. As a junior, you won everything there was to win in Belgium. Why did it take you so long to pass those 200 ladies in the World Ranking?

MANON: (without hesitation): Michel Vanmeerbeek. My coach. Two years ago, I started working with him and heaven opened its doors.

WAMP: Vanmeerbeek, the coach who got Nicolas Colsaerts into the Ryder Cup. Can you describe what his contribution has been so far?

MANON: Intuitive play. I was approaching the game way too technical. Correcting parts of my swing. A bit here, a bit there. Michel let me rediscover my gut feeling. And to stick to one swing.

WAMP: Can we know which one? Or is this a secret?

MANON: No, it is very simple: the first thing he said was that my back swing was too slow. To take-away the club faster, which builds energy. The second thing was: focus on the take-away, not inwards, not outwards, but straight backwards.

WAMP: And suddenly everything clicked?

MANON: (laugh). I played a not so important tournament in Zaragoza after my first training session with Michel, and I thought, let's just try it out. Let's just do what he says. I played 7 under in round one and finished in 3rd place.

WAMP: A miracle!

MANON: Well, it gave me a grip on things. Before, when things weren't going well, I had nothing to fall back on. Now I just think of what Michel said and my confidence returns, together with an improved ball contact.

WAMP: Is it that simple?

MANON: The most important is that you're open to it and that you have the courage to stick to the thought process. But Michel does a lot more. He is not a regular teaching pro. He inspires. He is very passionate and motivated, and that is just wonderful. He shows you how to absorb a course. The importance of becoming one with the course during you practice round. And how to get to and stay in your bubble.

WAMP: Bubble?

MANON: Good golfers play in a bubble. Michel gives them points. Tiger Woods gets a 10 out of 10. To Tiger, the outside world disappears when he is hitting the ball. Every time. Every single shot. Other golfers get a 5 out of 10 because they are only 'in the zone' for half of their shots. Michel saw me play for the first time in Cleydael, Antwerp, during the Letas. The first nine I played incredible, the second nine not so much. "You were no longer in your bubble", Michel said. And he was right. I was more concerned about the people around me than with my own game.

WAMP: Which makes you cool to follow around, for the fans.

MANON: Yes, but it's hard. You want to give the spectators something. A wave, a smile. Showing that you're grateful for their presence. But in the meantime, it deteriorates your game. On the other hand, when you're concentrated and the world around you stop to exist, you play well, but then you're considered an ass*le. Difficult balance.

WAMP: Yet we sometimes see Rory McIlroy stop to sign a kid's hat?

MANON: Yep. Tiger and Rory have mastered it. They can get in and out of their bubble within a second. It is very rare and very difficult. Certainly, for someone like me. I love absorbing the atmosphere and people around me. I love interacting with them. That is why Spain is always such fun. We play Aloha in Marbella with lots of Belgian spectators, and most of them golfers. Lovely.

WAMP: It's a difficult balance for them too: Encourage the players, but don't

disturb.

MANON: People who play golf, often understand. They know when you're in your zone and they leave you alone. After all, they want you to win.

WAMP: Okay, Manon. We'll spread the message. Those who are in Marbella, go see Manon play Aloha on 28 November. And those who haven't made any plans, flights are cheap this time of the year. Let's all go there and let the force be with you.

MANON: I'll do my best. And if it doesn't work out, I will gladly welcome you the week after in Kenya. (lol)

We laten Thomas Pieters even met rust en hebben afspraak met een ander rijzend talent. Exclusief voor jullie, Wampions, praten we met Manon De Roey over wat tot nu toe het beste jaar is in haar carrière. Manon is 28 en speelt op de Ladys European Tour. Wereldwijd ging ze dit jaar 200 plaatsen vooruit. Met nog twee toernooien te gaan staat ze 25ste in de European Order of Merit.

We ontmoeten Manon in de Pain Quotidien bij de stadsschouwburg in Antwerpen, waar het net Vogelmarkt is. Voor een dame die de bal 270 meter ver kan meppen is ze opvallend klein van gestalte.

Manon: "Efficiëntie is belangrijker dan gestalte."

Waarmee alles gezegd is. We bestellen koffie en praten over haar succesvol jaar 2019.

WAMP: Voor we naar Wentworth vertrekken, laten we het nog hebben over de KLM Open. Gelukkig met het resultaat?

MANON: Vorig jaar was ook niet slecht hoor. Ik heb al twee jaar mijn tourkaart en volgend jaar zit ook safe. Ik mag meespelen in de eerste reeks en ik voel me er heel goed op mijn plaats. Kan zelfs beter. Het jaar is nog niet voorbij. Spanje en Kenia komen eraan.

WAMP: Hoe belangrijk zijn die twee toernooien voor jou nog?

MANON: Nog een beetje klimmen in de ranking, dat is altijd fijn. Dan wordt je ook op meer toernooien uitgenodigd, en dat is nodig, want er zijn maar weinig toernooien voor de dames in Europa. En ik wil me plaatsen om een major mee te spelen. Maar vooral, ik voel dat ik meekan voor een overwinning. En als dat gebeurt speel ik sowieso de British Open mee. Vorig jaar heb ik die met één puntje gemist. Eén slag. *Zucht*.

WAMP: Je was een beloftevol talent, won alle jeugdprijzen in België. Wat is er gebeurd dat je nu pas 200 dames in de wereld voorbijsteekt?

MANON: (Zonder aarzelen): Michel Vanmeerbeek. Mijn swingcoach. Twee jaar geleden ben ik met hem beginnen werken en de hemel ging open.

WAMP: Vanmeerbeek, de coach die Nicolas Colsaerts naar de Ryder Cup bracht. Kan je omschrijven wat hij je precies heeft bijgebracht?

MANON: Gevoel. Ik was te technisch aan het golfen. Onderdelen corrigeren. Beetje hier, beetje daar. Michel heeft me terug bij het gevoel gebracht. En bij één swinggedachte.

WAMP: Mogen we weten welke dat is, of is dat beroepsgeheim?

MANON: Nee, het is iets heel eenvoudigs. Het eerste wat hij zei was dat ik te

langzaam vertrok in mijn backswing. Gewoon sneller wegtrekken, dat bouwt energie op. En het tweede was: bij het wegnemen, zien dat je recht naar achter gaat. Niet naar binnen, niet naar buiten, maar recht achteruit.

WAMP: En plots ging alles beter?

MANON: (lacht). Ik speelde na mijn eerste sessie met hem een redelijk onbelangrijk toernooi in Zaragoza, en dacht, laat ik maar doen wat hij zegt. Focus op die ene gedachte, en we zien wel. Mijn eerste ronde speelde ik zeven onder de baan en ik eindigde top drie.

WAMP: Mirakel!

MANON: Wel, het geeft mij een houvast die ik voordien niet had. Voordien, als het onderweg even niet lukte, was ik verloren, ik had niets om op terug te vallen. Nu denk ik alleen daaraan, en het vertrouwen komt snel terug. Het betere balcontact ook.

WAMP: Is het zo simpel?

MANON: Belangrijkste is dat je er voor openstaat en dat je het durft toepassen zonder angst of het wel gaat lukken. Maar Michel doet veel meer. Hij is geen gewoon pro. Hij inspireert. Hij is zelf enorm gepassioneerd en gemotiveerd, en dat is heerlijk. Hij toont ook hoe je een terrein in je opneemt. Hoe je je tijdens je oefenronde één wordt met het parcours, met de omgeving. En hoe je in je bubbel komt.

WAMP: Bubbel?

MANON: Goeie spelers zitten in een bubbel tijdens het spel. Michel geeft er punten aan. Tiger Woods geeft hij 10/10. Voor Tiger verdwijnt de buitenwereld volledig als hij slaat. Bij elke slag. Andere golfers geeft hij 5/10, omdat ze maar bij de helft van de slagen in hun zone zitten. Hun bubbel. Michel heeft mij voor het

eerst zien spelen op de Letas-tour in Cleydael. Dan is hij komen kijken. De eerste negen speelde ik top, de tweede negen was het helemaal weg. “Je zat niet meer in je bubbel,” zei hij. Hij zag dat, en het klopte. Ik was meer bezig met de mensen om mij heen dan met mijn golfspel.

WAMP: Dat maakt je natuurlijk ook wel sympathiek tijdens de match.

MANON: Ja, het is dubbel. Je wil de toeschouwers iets geven. Je wil eens wuiven, hen aandacht geven, tonen dat je dankbaar bent dat ze je steunen. Maar intussen lijdt je spel eronder. Speel je heel geconcentreerd en de wereld om je heen bestaat niet, zoals het moet, dan lukt alles, maar ze vinden jou een eikel. Moeilijk evenwicht.

WAMP: Toch zien we Rory McIlroy wel eens stoppen om een handtekening te geven aan een knaapje.

MANON: Ja, Tiger en Rory, die kunnen dat. Die kunnen uit hun bubbel stappen en er meteen weer in. Heel zeldzaam en heel moeilijk. Zeker voor iemand als ik, ik ben nu eenmaal graag bezig met de mensen om me heen. Daarom is Spanje straks zo leuk. We spelen op Aloha in Marbella. Daar zijn heel veel Belgen en veel golfers. Zelig.

WAMP: Ook voor hen is het een moeilijk evenwicht: supporteren maar niet storen.

MANON: Mensen die zelf golfen, die begrijpen dat. Ze weten wanneer je in je zone zit, en dan laten ze met rust. Want ze willen ook dat je wint.

WAMP: OK, Manon. Vluchten naar Marbella zijn niet duur deze tijd van het jaar. Allen daarheen en hopen dat het meezit.

MANON: Komt goed. En anders, welkom in Kenia de week daarna. (schaterlach).

